

ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด

Public Opinion on Narcotics Related Crimes

ณัฐวุฒิ ธนจินดา^{1*} และ ศศิกัทรา สิริวาโท²

Nattawut Tanajinda^{1*} and Sasiphatra Siriwato²

¹คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

²สถาบันการทูตและการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี ประเทศไทย

¹Faculty of Criminology and Justice Administration, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

²Institute of Diplomacy and International Studies, Rangsit University, Pathum Thani, Thailand

*Corresponding author, E-mail: bankiezzz@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดและเพื่อหามาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการเก็บแบบสอบถามโดยกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า 1. ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดได้แก่ ทัศนคติด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง พบว่า ทั้ง 3 ด้านนี้ทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด โดยที่ทัศนคติด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (ภาพรวม) พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับรายชื่อพบว่า ด้านสังคมทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ ทัศนคติด้านการเมืองและเศรษฐกิจ ตามลำดับและ 2. มาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติดประกอบด้วย มาตรการคือ 2.1 ครอบครัวยุติธรรม เช่น ควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลานหากพบว่าเกิดความผิดปกติและต้องมีแนวทางชี้แนะ การสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว 2.2 ชุมชนต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการและแนวทางในการป้องกันช่วยสอดส่องพฤติกรรมของคนในชุมชน จัดกิจกรรมในการรณรงค์ สร้างความตระหนักและเจตคติเชิงลบต่อยาเสพติดและ 2.3 กฎหมาย ต้องมีการปรับปรุงกฎหมาย มีการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและการเพิ่มบทลงโทษ

คำสำคัญ: ทัศนคติประชาชน อาชญากรรม ยาเสพติด

Abstract

The objectives of this research are to study public opinion on narcotics related crimes as well as to find the measures and guidelines for preventing and suppressing narcotics related crime. This study used quantitative

research method by gathering and collecting information through questionnaire. Approximately 440 samples were asked to complete the questionnaires, and they are residents dwelling in Bangkok. This research found that 1. Public opinion towards narcotics related crime on economic, social, and political viewpoints showed that these three aspects of opinion lead to narcotics related crime. Overall, economic, social, and political viewpoints were at average level. However, when each viewpoint is listed by order, it revealed that social opinion was the most responsible for causing narcotics related crime, followed by political and economic opinions respectively; 2. The measures and guidelines for preventing and suppressing narcotics related crime are as follows: 2.1. Family should take care of children together by giving them good advices and always building good relationships among family members especially when the conflicts occur within the family; 2.2 People in community have to participate together in determining the measures and guidelines for prevention and always keeping an eye on behaviors of people in the community as well as setting up activities for campaigning and raising public awareness and attitudes towards narcotics; 2.3. There must be an amendment on law to make law enforcement more efficient in line with increasing punishment.

Keywords: Public opinion, Narcotics, Crime

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในช่วงกำลังพัฒนาความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของสังคมไทย การพัฒนาดังกล่าวไม่ได้เพียงแต่นำความก้าวหน้าและเทคโนโลยีมาเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เท่านั้น แต่เป็นนัยว่าเมื่อความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งด้านบวกและด้านลบต่อสังคม โดยเฉพาะผลกระทบของการเกิดปัญหาสังคมต่างๆ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ความยากจน การว่างงาน ความรุนแรงในครอบครัว เป็นต้น (ประจวบ แผลมหลัก และคณะ, 2557) ในปัจจุบันยังพบว่าปัญหาอาชญากรรมยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สร้างความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น เหตุลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ รวมถึงการเกิดคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญซึ่งสร้างความรู้สึกไม่มั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว ปัจจุบันปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันเป็นปัญหาพื้นฐานของประชาชนนับได้ว่ามีแนวโน้มที่มีปริมาณและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น (พรณรงค์ การอรชัย และคณะ, 2559) จากสถิติที่เกิดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า สถิติที่มีการเกิดคดีมากที่สุด ในกรุงเทพมหานครคือ กลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายซึ่งปรากฏในตารางที่ 1 โดยเฉพาะพระราชบัญญัติยาเสพติดที่มีสถิติการรับแจ้งและจับกุมมากที่สุด ซึ่งสถานการณ์การลักลอบนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นพื้นที่ชายแดนภาคเหนือคือ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับแหล่งเก็บพักยาของกลุ่มผู้ผลิตและเป็นเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยในประเทศ แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มนักค้าบางกลุ่มได้มีการเปลี่ยนเส้นทางมาเข้าในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มมากขึ้น (ส่วนข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาเสพติด สำนักยุทธศาสตร์, 2560, น.1) กลุ่มนักค้ารายใหญ่ยังคงมีบทบาทในการบงการการค้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลุ่มผู้ค้าสำคัญได้แก่ มัง มูเซอ ลีซอและอาข่า โดยเฉพาะกลุ่มม้งที่มีเครือข่ายใหญ่ครอบคลุมในพื้นที่ภาคเหนือ รวมถึงกลุ่มนักโทษรายสำคัญในเรือนจำและเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งถือเป็นตัวจักรสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของปัญหาเสพติด (ส่วนข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาเสพติด สำนักยุทธศาสตร์, 2560: น.1)

ตารางที่ 1 จำนวนคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (ประเภทยาเสพติด) ในกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2558-2562

สถิติกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (ประเภทยาเสพติด)	พ.ศ.				
	2558	2559	2560	2561	2562
ยาเสพติด (ผลิต)	161	532	72	169	364
ยาเสพติด (นำเข้า)	5	8	6	11	30
ยาเสพติด (ส่งออก)	1	5	0	0	1
ยาเสพติด (จำหน่าย)	74	866	949	569	431
ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	490	6,118	6,202	5,851	4,460
ยาเสพติด (ครอบครอง)	9,410	9,050	9,415	11,236	9,215
เสพยาเสพติด	14,345	10,629	12,913	17,968	13,511
ยาเสพติดอื่นๆ	2	33	25	15	8

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2562

จากสถิติที่ปรากฏในตารางที่ 1 จำนวนคดีประเภทยาเสพติดในกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2558-2562 ที่เกิดขึ้นภายในกรุงเทพมหานคร พบว่า คดียาเสพติดมีมากที่สุด ซึ่งคดีเหล่านี้เป็นเพียงตัวเลขที่เกิดขึ้นภายในกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่ถ้ารวบรวมสถิติรวมทั่วประเทศแล้ว พบว่า คดีเหล่านี้สร้างมูลค่าความเสียหายให้แก่รัฐเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องมีการป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง โดยคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย เช่น คดียาเสพติด ทำให้สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ในสังคมไทย ยาเสพติดมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่นๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ความคิด วิถีชีวิตและอาชญากรรม ด้านสุขภาพและด้านความมั่นคงของประเทศ รัฐบาลไทยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจังในทุกภาคส่วน เป้าหมายการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดคือ การเอาชนะปัญหา ยาเสพติดให้ได้อย่างยั่งยืน ต้องเร่งดำเนินการทั้งด้านการปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้าและการป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติดครอบคลุมทุกพื้นที่ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่นและระดับประเทศ (สาธิต เปรมปรีดี, 2555) ซึ่งคดียาเสพติดนี้สร้างความเสียหายเป็นมูลค่ามากให้แก่รัฐในการดำเนินการปราบปราม ฉะนั้นจากสถิติที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติยาเสพติดนั้นมีสถิติการกระทำผิดสูงที่สุดในกลุ่มคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายซึ่งเป็นคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุดเมื่อเทียบกับการกระทำผิดในพระราชบัญญัติอื่นๆ จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดในกรุงเทพมหานครเพราะเป็นศูนย์กลางของประเทศและมีอัตราการเกิดอาชญากรรมประเภทนี้มากที่สุดจึงต้องสำรวจว่าทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดเป็นอย่างไรเพื่อที่จะได้กำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาต่อไปอย่างจริงจัง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด
2. เพื่อหามาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมประเภทยาเสพติด

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,682,415 คน (ระบบสถิติทางการทะเบียน, 2560: ออนไลน์) และกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) โดยกำหนดระดับค่าความคลาดเคลื่อนไว้ที่ร้อยละ .05 และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 10% ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ 440 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บแบบสอบถามซึ่งครอบคลุมทั้ง 50 เขตของกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดสัดส่วนในการเก็บแต่ละเขตซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง เทียบตรงและน่าเชื่อถือ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยเป็น “แบบสอบถาม” โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนประกอบด้วยตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยมีจำนวน 5 ข้อคำถาม, ตอนที่ 2 ทักษะคิดของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบโดยใช้เกณฑ์ของ Best & Kahn (1997) โดยมีจำนวน 15 ข้อคำถาม, ตอนที่ 3 การเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีจำนวน 5 ข้อคำถาม ซึ่งกำหนดการให้คะแนนคำตอบโดยใช้เกณฑ์ของ Best & Kahn (1997) และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open End)

3.3 ขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรมเพื่อทำการพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อให้คะแนนเป็นรายข้อคำถาม ดูความครอบคลุมในประเด็นคำถามการวิจัย (Comprehensiveness) และดูเนื้อหาภาษา (Language) โดยกำหนดค่าคะแนนคือ +1 หมายถึง มีความเหมาะสม, 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ, -1 หมายถึง ไม่มีความเหมาะสม แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหาแสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ (ปรานี หล้าเบ็ญสะ, 2559)

2. นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญด้านอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรมไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 ชุด

3. นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ด้วยวิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของ Cronbach (1990) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มากกว่า 0.70 ถือได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งจากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.83

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลการทดสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อผู้วิจัยทำการออกแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วจะทำการนำแบบสอบถามไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนทำการตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องอีกครั้งและนำมาบันทึกลงในระบบที่จัดเตรียมไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดและการเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ Best & Kahn (1997)

2. การวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อวิเคราะห์และสรุปมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติดและข้อเสนอแนะอื่นๆ

4. ผลการวิจัย

4.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด
ตารางที่ 2 ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด (ภาพรวม)

ลำดับ	ภาพรวม	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.	ทัศนคติด้านเศรษฐกิจ	3.256	0.788	ปานกลาง
2.	ทัศนคติด้านสังคม	3.288	0.072	ปานกลาง
3.	ทัศนคติด้านการเมือง	3.262	0.087	ปานกลาง
	รวม	3.269	0.409	ปานกลาง

จากทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด ได้แก่ ทัศนคติด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.269$, S.D.=0.409) เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่า ทัศนคติด้านสังคมทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.288$, S.D.=0.072) รองลงมาคือ ทัศนคติด้านการเมืองทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.262$, S.D.=0.087) และทัศนคติด้านเศรษฐกิจทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.256$, S.D.=0.788) จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เสถียรภาพทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจทำให้ประเทศหรือสังคมเกิดปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ได้ เนื่องจากสถานการณ์ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ

และการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและทางรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นและความสงบสุขได้ เมื่อแยกรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.256$, S.D.=0.788) เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่า การมีค่านิยมตามชาติตะวันตก เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุต่างๆ เป็นต้น จึงทำให้นักกลางบางส่วนค้าขายยาเสพติดเพื่อหารายได้มาตอบสนองความต้องการของตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=1.017) รองลงมาคือ เศรษฐกิจในประเทศไทยมีเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ประชาชนขาดรายได้จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรหรือการค้าเกี่ยวกับยาเสพติด ($\bar{X}=3.40$, S.D.=1.158) และเศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำทำให้ประชาชนไม่มีอาชีพที่เป็นหลักแหล่งส่งผลทำให้ประชาชนหรือผู้มีรายได้น้อยหันมาค้าขายยาเสพติด ($\bar{X}=3.30$, S.D.=1.215) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ทศนคติของประชาชนด้านเศรษฐกิจต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด

ด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
ท่านคิดว่าเศรษฐกิจในประเทศไทยมีเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ประชาชนขาดรายได้จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรหรือการค้าเกี่ยวกับยาเสพติด	3.40	1.158	ปานกลาง	2
เศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำทำให้ประชาชนไม่มีอาชีพที่เป็นหลักแหล่งส่งผลทำให้ประชาชนหรือผู้มีรายได้น้อยบางส่วนหันมาค้าขายยาเสพติด	3.30	1.215	ปานกลาง	3
การเปลี่ยนแปลงทางระบบเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในช่วงเวลาทำให้ประชาชนยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันตามสถานการณ์จึงทำให้ประชาชนบางส่วนหารายได้จากกระทำความผิดหรือค้าขายยาเสพติด	3.03	1.061	ปานกลาง	5
ผู้ที่ประกอบอาชีพการเกษตรหรือการค้าเกี่ยวกับยาเสพติดมาจากคนที่มีความยากจนต้องต่อสู้เพื่อความอยู่รอด	3.04	1.139	ปานกลาง	4
การมีค่านิยมตามชาติตะวันตก เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุต่างๆ เป็นต้น จึงทำให้นักกลางบางส่วนค้าขายยาเสพติดเพื่อหารายได้มาตอบสนองความต้องการของตนเอง	3.51	1.017	มาก	1
รวม	3.256	0.788	ปานกลาง	

ด้านสังคม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.288$, S.D.=0.072) เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่า การอพยพของคนต่างจังหวัด รวมถึงแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้นและนำมาปัญหาอาชญากรรมเข้ามาในประเทศไทยหรือเป็นทางผ่านในการขนส่งยาเสพติดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=1.019) รองลงมาคือ เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันทำให้เกิดปัญหาในสังคมตามมามากมาย รวมถึงปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$, S.D.=1.141) และปัญหาอาชญากรรม รวมถึงปัญหาอาชญากรรมในสังคมมีเพิ่มมากขึ้นทำให้ประชาชนสามารถเลียนแบบการกระทำผิดได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, S.D.=1.203) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ทศนคติของประชาชนด้านสังคมต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด

ด้านสังคม	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ประชาชนยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันทำให้เกิดปัญหาในสังคมตามมามากมาย รวมถึงปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม รวมถึงปัญหายาเสพติดในสังคมมีเพิ่มมากขึ้นทำให้ประชาชนสามารถเลียนแบบการกระทำผิดได้	3.45	1.141	ปานกลาง	2
สภาพการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมเกิดความลำบากจึงทำให้เกิดการประกอบอาชญากรรม รวมถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	3.34	1.203	ปานกลาง	3
สถานะหรือชนชั้นทางสังคมระหว่างคนยากจนกับคนรวยมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงจึงทำให้คนจนหันมาตอบสนองหรือยกระดับชีวิตของตนเองด้วยการค้าขายยาเสพติด	3.07	1.077	ปานกลาง	5
การอพยพของคนต่างจังหวัดรวมถึงแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาประกอบอาชีพเพิ่มมากขึ้นและนำมาปัญหายาเสพติดเข้ามาในประเทศไทยหรือเป็นทางผ่านในการขนส่งยาเสพติด	3.51	1.019	มาก	1
รวม	3.288	0.072	ปานกลาง	

ด้านการเมือง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.262$, S.D.=0.087) เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่าการบัญญัติกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของรัฐบาลยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.994) รองลงมาคือ การเมืองภายในประเทศยังเกิดความความขัดแย้งจึงทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนยังไม่ดีมากนักและนโยบายในการป้องกันปราบปรามจากรัฐบาลยังไม่ชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$, S.D.=1.143) และรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$, S.D.=1.218) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทศนคติของประชาชนด้านการเมืองต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด

ด้านการเมือง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
การเมืองภายในประเทศยังเกิดความความขัดแย้งจึงทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนยังไม่ดีมากนักและนโยบายในการป้องกันปราบปรามจากรัฐบาล ยังไม่ชัดเจน	3.47	1.143	ปานกลาง	2
รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม	3.30	1.218	ปานกลาง	3
ความร่วมมือในการป้องกันปัญหายาเสพติดของรัฐและประชาชนยังไม่เกิดความร่วมมืออย่างชัดเจน	2.98	1.056	ปานกลาง	5
สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศยังไม่เสถียร ยังใช้อำนาจของรัฐบาลทหารในการแก้ไขปัญหาต่างๆ รวมถึงปัญหายาเสพติด	3.03	1.153	ปานกลาง	4
การบัญญัติกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของรัฐบาลยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.53	0.994	มาก	1
รวม	3.262	0.087	ปานกลาง	

- การเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด

การเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.25$, S.D.=0.050) เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่า การเกิดอาชญากรรมที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมถึงยาเสพติดรัฐยอมได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมและยอมส่งผลเสียต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$, S.D.=1.077) รองลงมาคือปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นประเทศไทยส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$, S.D.=1.143) และการระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมและยังทำให้งบประมาณบางส่วนนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18$, S.D.=1.188) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด

การเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติด	\bar{X}	S.D.	แปลผล	อันดับที่
การเกิดอาชญากรรมที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมถึงยาเสพติดรัฐยอมได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมและยอมส่งผลเสียต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคม	3.47	1.077	ปานกลาง	1
ปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นประเทศไทยส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ	3.30	1.143	ปานกลาง	2
การระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมและยังทำให้งบประมาณบางส่วนนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเสพติด	3.18	1.188	ปานกลาง	3
ไม่มีมาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง	3.15	1.069	ปานกลาง	5
ปัญหาการระบาดของยาเสพติดจะทำให้ประชาชนรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมมากขึ้น	3.15	1.144	ปานกลาง	4
รวม	3.25	0.050	ปานกลาง	

4.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด จากความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ของกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นในคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เห็นว่า ควรมีมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขในด้าน 1. ครอบครั้ว 2. ชุมชนและ 3. กฎหมาย

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยทั้งนี้สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยกล่าวคือ ทศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติดได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เมื่อเรียงลำดับรายชื่อ พบว่า ทศนคติด้านสังคมทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ ทศนคติด้านการเมืองและทศนคติด้านเศรษฐกิจสอดคล้องกับสาเหตุของอาชญากรรมที่เสกสิทธิ์ สวรรยาธิปต์ย์ (2554) กล่าวว่า สาเหตุของอาชญากรรมตามแนวคิดจากความไร้ระเบียบของสังคมไว้ว่า สภาวะการไร้ระเบียบของสังคมคือ สภาวะไร้กฎเกณฑ์ของสังคมมีความสลับซับซ้อนเต็มไปด้วความยากจน สมาชิกหรือบุคคลในสังคมขาดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ไม่เกรงกลัวกฎหมายทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นในสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริลักษณ์ ปัญญา (2560) พบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยสำคัญด้วยกันคือ ปัจจัยหลักคือ ด้านบุคคล ปัจจัยรองลงมาคือ

ด้านครอบครัว ปัจจัยต่อมาคือ ด้านสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของอัครกร ไชยพงษ์ (2557) พบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังชายในเรือนจำเขต 8 มาจากการขาดการขัดเกลาและความอบอุ่นจากครอบครัว ความเกียจคร้านของกลุ่มเพื่อน ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจจากสังคม อาศัยอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมและยาเสพติด รายได้ต่ำของครอบครัว พื้นที่ในเรือนจำคับแคบและการศึกษาต่ำและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยอดขวัญ สุขดวง (2556) พบว่า ปัจจัยที่กระทำผิดของผู้ต้องขังชาวพม่าคือ ด้านเศรษฐกิจของครอบครัวซึ่งผลการศึกษายู่ในระดับมาก

ส่วนการเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริลักษณ์ ปัญญา (2560) พบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการกลับไปเสพยาเสพติดซ้ำแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยสำคัญด้วยกันคือ ปัจจัยหลักคือ ด้านบุคคล ปัจจัยรองลงมาคือ ด้านครอบครัว และปัจจัยต่อมาคือ ด้านสังคมและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของยอดขวัญ สุขดวง (2556) พบว่า ปัจจัยที่กระทำผิดของผู้ต้องขังชาวพม่าคือ ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว กล่าวคือความต้องการร่ำรวยด้วยทางลัด

สำหรับมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด ควรมีมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขประกอบด้วย 1. ครอบครัว เช่น การดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้อย่างทั่วถึง หากพบว่าเกิดความผิดปกติ การสร้างสัมพันธภาพในครอบครัว หากเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัวต้องระดมความคิดเห็นของคนในครอบครัวเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ถ้อยและให้โอกาสผู้กระทำผิดในการกลับตัวเป็นคนดี 2. ชุมชน เช่น ต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขยาเสพติดการช่วยสอดส่องพฤติกรรมของคนในชุมชน จัดกิจกรรมในการรณรงค์เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดและสร้างความตระหนักและเจตคติเชิงลบต่อยาเสพติด 3. กฎหมาย เช่น ต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและการเพิ่มบทลงโทษซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมคือ ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย การตรวจท้องที่เนื่องจากการปรากฏตัวของตำรวจย่อมมีผลในการยับยั้งผู้ที่มีแนวโน้มจะประกอบอาชญากรรมเพราะความเกรงกลัวการจับกุมเพื่อเป็นการข่มขวัญยับยั้งอาชญากรรม แนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ เพื่อป้องกันอาชญากรรมคือ การจัดสภาพทั่วไปไม่ว่าในระดับเมือง ชุมชนหรือละแวกบ้านในลักษณะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลง่ายต่อการควบคุมสังเกตตรวจตรา ทั้งนี้ควรได้รับความร่วมมือจากประชาชนด้วยซึ่งสามารถดำเนินการได้ 3 แนวทางประกอบกันคือ การประชาสัมพันธ์ การให้บริการแก่ชุมชน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ (สุพิศาล ภัคดินฤณาดและคณะ, 2556: น. 16) นอกจากนี้ยังเป็นไปตามปรัชญาที่มุ่งต่อการลงโทษคือ 1. การลงโทษเพื่อยับยั้งกับการลงโทษเพื่อการแก้แค้นตามปรัชญาของสำนักคลาสสิก การลงโทษเพื่อเป็นการยับยั้งจะมีผลในการป้องกันมิให้มีการกระทำผิด (สุพจน์ สุโรจน์และคณะ, 2535) สอดคล้องกับทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยแนวทางที่ 1 การกล่อมเกล่าและปลูกฝังจิตสำนึกสำหรับบุคคล ส่วนแนวทางที่ 2 การจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อขัดขวางการละเมิดกฎหมายโดยสามารถแยกพิจารณาได้ 2 มิติที่ 1 สภาพแวดล้อมรูปธรรมโดยสภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมประกอบด้วยมาตรการ 2 ระดับคือ ระดับชุมชนและระดับบ้านเรือน (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2550)

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ทิศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด

ทัศนคติของประชาชนต่ออาชญากรรมประเภทยาเสพติด พบว่า ทัศนคติด้านสังคมทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดมากที่สุด ตามมาด้วยด้านการเมืองทำให้เกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดและด้านเศรษฐกิจ ส่วนการเกิดอาชญากรรมประเภทยาเสพติดจะเห็นได้ว่าการเกิดอาชญากรรมที่รัฐเป็นผู้เสียหาย รวมถึงปัญหาเสพติดรัฐยอม

ได้รับผลกระทบทั้งทางตรง ทางอ้อมและย่อมส่งผลเสียต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคม ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศและการระบาดของส่งผลต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ของประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคมและยังทำให้งบประมาณบางส่วนนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาสุขภาพ

6.2 มาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด

มาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขปราบปรามอาชญากรรมประเภทยาเสพติด ควรมีมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไขในด้าน 1. ครอบครัวยุคใหม่ ควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน การสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและเมื่อเกิดปัญหาขึ้นในครอบครัวต้องหาแนวทางแก้ไขเร่งด่วน 2. ชุมชนได้แก่ กำหนดมาตรการและแนวทางในการป้องกันแก้ไข สอดส่องพฤติกรรมของคนในชุมชนและการรณรงค์ปัญหาสุขภาพเสพยาเสพติดและ 3. กฎหมายได้แก่ การปรับปรุงกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและการเพิ่มบทลงโทษ

6.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ด้านเศรษฐกิจ ควรมีการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทยให้มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนมีรายได้ รวมถึงการส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพที่สุจริต ให้มีอาชีพที่เป็นหลักแหล่ง มีอาชีพที่ดีหรืออาชีพเสริมจะทำให้มีรายได้จากช่องทางอื่นๆ เพิ่มขึ้นและควรมีนโยบายในการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจให้เป็นระบบ

2. ด้านสังคม ควรกำหนดมาตรการในการอพยพของคนต่างจังหวัด รวมถึงแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาประกอบอาชีพ กระจายอาชีพ รายได้ไปสู่ท้องที่อื่นๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร ควรมีมาตรการในการป้องกันการเลียนแบบการกระทำผิดได้ ควรมีการลดช่องว่างหรือสถานะ ชนชั้นทางสังคมระหว่างคนยากจนกับคนรวยให้มีความเท่าเทียมกัน

3. การเมือง ควรมีการกำหนดนโยบายในการป้องกันปราบปรามจากรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและต้องปรับปรุงยุทธศาสตร์ต่างๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ สร้างความร่วมมือในการป้องกันระหว่างรัฐและประชาชนให้มีความร่วมมือและรัฐบาลควรมีการพยายามแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ภายในประเทศ

4. ด้านอื่นๆ ควรลดค่านิยมตามชาติตะวันตก เช่น ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุต่างๆ ลดหรือจำกัดการอพยพของคนต่างจังหวัด รวมถึงแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและควรมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

7. เอกสารอ้างอิง

กองบัญชาการตำรวจนครบาล. (2562). *จำนวนคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (ประเภทยาเสพติด)* ใน *กทม. พ.ศ. 2558-2562*.

กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจนครบาล.

ประจวบ แผลมหลัก และคณะ. (2557). *ปัญหาสุขภาพจิตในสังคมไทยมุมมองทางสังคมวิทยา. วารสารการพยาบาล*

การสาธารณสุขและการศึกษา, 15(3), 3-13.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2550). *การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: ทฤษฎีและมาตรการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนไคร์.

ปราณี หล้าเบ็ญตะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. สาขาการวัดและประเมินผล. คณะ

ครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

พรณรงค์ การอรัชย์และคณะ. (2559). เครื่องข่ายอาสาสมัครชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรม. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 11(1), 154-169.

ยอดขวัญ สุขดวง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังชาวพม่าในเรือนจำจังหวัดระนอง. วิทยุวารสารสาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา. ระบบสถิติทางการทะเบียน. (2560). *จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร*. แหล่งที่มา:

http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php. [30 ธันวาคม 2560]

ส่วนข้อมูลเฝ้าระวังปัญหายาเสพติด สำนักยุทธศาสตร์. (2560). *สถานการณ์ปัญหายาเสพติด ปีงบประมาณ 2557 และ แนวโน้มของปัญหา*. แหล่งที่มา: https://www.m-society.go.th/article_attach/15005/18519.pdf.

[2 กุมภาพันธ์ 2561]

สาธนี เปรมปริดี. (2555). *สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาที่อยู่ในความดูแลของ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชัยภูมิปี 2555*. คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

สุพิศาล กักดินถนาคและคณะ. (2556). *แนวทางการปฏิบัติงานตามหลักการและทฤษฎีตำรวจสมัยใหม่*. นนทบุรี: บริษัท กรีนแอปเปิ้ล กราฟฟิคปรินต์ติ้ง จำกัด.

สุพจน์ สุโรจน์และคณะ. (2535). *กฎหมายอาญา 1 ภาคบทบัญญัติทั่วไป*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศิริลักษณ์ ปัญญา. (2560). ปัจจัยเสี่ยงของการกลับไปใช้ยาเสพติดซ้ำของผู้รับการบำบัดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟู

สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ใน *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 2*. (หน้า 161-169). 26-27 กรกฎาคม 2560. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชธานี.

อัศกร ไชยพงษ์. (2557). การพัฒนากลยุทธ์การป้องกันและแก้ไขปัญหากการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังชายในเรือนจำ เขต 8. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(1), 125-148.

เสกสิทธิ์ สวรรยชาติ. (2554). *การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ยาเสพติดและชีวิตร่างกาย (คดีร้ายแรง) ของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล: การศึกษาวิจัยโดยใช้ทฤษฎีการควบคุมตนเอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุยฎบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

Best. W. J., & Kahn. V. J., (1997). *Research in Education*. Boston MA.: Allyn and Bacon.

Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row Publication.